

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

22 mai 2007^{*}

În cauza T-216/05,

Mebrom NV, cu sediul în Rieme-Ertvelde (Belgia), reprezentată de C. Mereu și K. Van Maldegem, avocats,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnii U. Wölker și X. Lewis, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a unei preținse decizii conținute în scrisoarea Comisiei din 11 aprilie 2005, adresată reclamantei și referitoare la alocarea unor cote de import de bromură de metil pentru anul 2005,

^{*} Limba de procedură: engleza.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
(Camera a doua),

compus din domnii J. Pirrung, președinte, N. J. Forwood și S. Papasavvas, judecători;
grefier: doamna C. Kristensen, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 28 noiembrie 2006,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic și de fapt

1. Convenția de la Viena și Protocolul de la Montréal

- ¹ Prin Decizia 88/540/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1988 privind încheierea Convenției de la Viena privind protecția stratului de ozon și a Protocolului de la Montréal privind substanțele care epuizează stratul de ozon (JO L 297, p. 8, Ediție specială, 11/vol. 5, p. 86), Comunitatea Europeană a devenit parte la Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon (denumită în continuare „Convenția de la Viena”) și la Protocolul de la Montréal privind substanțele care epuizează stratul de ozon (denumit în continuare „Protocolul de la Montréal”).

- 2 Bromura de metil intră în sfera de aplicare a Protocolului de la Montréal. Este vorba despre un pesticid care se aplică prin fumigație și care este utilizat în principal în agricultură, întrucât pătrunde ușor în sol și se dovedește eficace împotriva unei game vaste de elemente nocive. Degradarea rapidă a acestuia împiedică contaminarea lanțului alimentar și a apelor subterane. Din aceste motive, bromura de metil era unul dintre cele cinci cele mai utilizate pesticide din lume. În schimb, prezintă inconvenientul că epuizează stratul de ozon.

- 3 În 1997, părțile la Protocolul de la Montréal au convenit să reducă, în etape, producția și importul de bromură de metil în țările dezvoltate până la 31 decembrie 2004 și să interzică, începând de la 1 ianuarie 2005, producția și importul de bromură de metil în țările dezvoltate, cu excepția utilizărilor denumite „critice”.

- 4 În temeiul Deciziei IX/6 a părților la Protocolul de la Montréal (denumită în continuare „Decizia IX/6”), o utilizare a bromurii de metil este considerată „critică” numai dacă partea care formulează cererea de derogare pentru o astfel de utilizare dovedește, pe de o parte, faptul că indisponibilitatea bromurii de metil pentru utilizarea vizată ar crea un dezechilibru important pe piață și, pe de altă parte, că nu există alternative posibile din punct de vedere tehnic sau economic, nici substituenți acceptabili de către utilizator din punctul de vedere al mediului înconjurător sau al sănătății sau care să corespundă culturilor și condițiilor care justifică cererea.

- 5 Decizia IX/6 impune, în plus, ca producția și consumul de bromură de metil pentru utilizările critice să fie autorizate numai dacă:
 - au fost luate toate măsurile realizabile din punct de vedere tehnic și economic în vederea reducerii la minimum a utilizărilor critice și a oricăror emisii conexe de bromură de metil;

- bromura de metil nu este disponibilă de o calitate și în cantități suficiente în stocurile existente de materie înmagazinată sau reciclată;
- se demonstrează că se iau măsurile adecvate pentru evaluarea alternativelor și a substituenților, pentru comercializarea acestora și pentru obținerea aprobării potrivit reglementării naționale pertinente.

2. *Regulamentul (CE) nr. 2037/2000*

- 6 Obligațiile care decurg din Convenția de la Viena și din Protocolul de la Montréal sunt aplicate în prezent în ordinea juridică comunitară prin Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 244, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 108, denumit în continuare „regulamentul”). Acest text stabilește regulile aplicabile producției, importului, exportului și utilizării anumitor substanțe care epuizează stratul de ozon, printre care și bromura de metil.
- 7 Articolul 2 din regulament definește „întreprinderea” în sensul regulamentului drept „orice persoană fizică sau juridică implicată în producerea, în reciclarea în vederea introducerii pe piață sau în utilizarea substanțelor reglementate în scop industrial sau comercial în interiorul Comunității, [sau] care pune în liberă circulație în cadrul Comunității astfel de substanțe provenite din import sau care exportă astfel de substanțe din Comunitate în scopuri industriale sau comerciale”. De asemenea, definește „introducerea pe piață” ca fiind „oferta sau punerea la dispoziția terților, gratuit sau cu titlu oneros, a unor substanțe reglementate sau a unor produse conținând substanțe reglementate [vizate] de prezentul regulament”.

8 Articolul 3 alineatul (2) punctul (i) litera (d) din regulament interzice producerea de bromură de metil după 31 decembrie 2004, cu excepția, în special, a utilizărilor critice, conform articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) și criteriilor definite în Decizia IX/6.

9 Articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament prevede:

„Ținând seama de propunerile făcute de statele membre, Comisia aplică [...] criteriile enunțate în Decizia IX/6 a părților la Protocol, precum și orice alt criteriu relevant stabilit prin acordul părților pentru a determina în fiecare an utilizările critice pentru care pot fi permise, după 31 decembrie 2004, producția, importul [și utilizarea] în Comunitate de bromură de metil, cantitățile și utilizările care vor fi autorizate, precum și utilizatorii care pot beneficia de aceste derogări excepționale. În aceste cazuri, producția și importul sunt autorizate numai în cazul în care altă parte nu poate oferi alternative adecvate sau cantități reciclate sau regenerate de bromură de metil [...]”

10 Articolul 3 alineatul (4) din regulament prevede că licențele sunt emise de către Comisie utilizatorilor identificați în temeiul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf și al articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) și îi înștiințează în legătură cu utilizările pentru care sunt autorizați, precum și în legătură cu tipul și cantitățile de substanțe pe care sunt autorizați să le utilizeze.

11 Pe de altă parte, articolul 4 alineatul (2) punctul (i) literele (a)-(c) din regulament prevede că fiecare producător sau importator se asigură că nu introduce pe piață și nici nu utilizează în scopuri proprii, între 1 ianuarie 1999 și 31 decembrie 2004, bromură de metil în cantități care depășesc un anumit procentaj din cantitatea de bromură de metil introdusă pe piață sau utilizată în scopuri proprii în anul 1991.

- 12 După 31 decembrie 2004, fiecare producător sau importator se asigură, potrivit articolului 4 alineatul (2) punctul (i) litera (d) din regulament și sub rezerva prevederilor alineatelor (4) și (5), că nu introduce pe piață și nici nu utilizează bromură de metil în scopuri proprii.
- 13 Această interdicție nu se aplică, în temeiul articolului 4 alineatul (4) din regulament, printre altele, introducerii pe piață sau utilizării substanțelor reglementate atunci când acestea sunt utilizate pentru a satisface cererile de licențe pentru utilizări critice de către utilizatori identificați în temeiul articolului 3 alineatul (2) din regulament.
- 14 În plus, articolul 4 alineatul (5) din regulament prevede că orice producător sau importator autorizat să introducă pe piață sau să utilizeze în scopuri proprii substanțele reglementate menționate la prezentul articol poate transfera acest drept cu privire la întreaga cantitate sau la orice altă cantitate din respectiva grupă de substanțe stabilită în conformitate cu prezentul articol oricărui alt producător sau importator al acestei grupe de substanțe de pe teritoriul Comunității.
- 15 Articolul 6 alineatul (1) din regulament prevede:
- „Punerea în liberă circulație pe teritoriul Comunității sau perfecționarea activă a substanțelor reglementate se poate face numai pe baza unei licențe de import. Aceste licențe sunt eliberate de către Comisie după verificarea respectării articolelor 6, 7, 8 și 13.”
- 16 Articolul 6 alineatele (3) și (4) din regulament definește elementele pe care trebuie să le conțină o cerere de obținere a licenței de import și prevede că se poate solicita de către Comisie un certificat care să ateste natura substanțelor care urmează a fi

importate. Articolul 8 din regulament interzice importul de substanțe reglementate din state care nu sunt părți la Protocolul de la Montréal. Articolul 13 din regulament permite derogări, în anumite condiții, în special de la interdicția prevăzută la articolul 8 din regulament.

17 Articolul 7 din regulament are următorul cuprins:

„Punerea în liberă circulație pe teritoriul Comunității a substanțelor reglementate importate din țări terțe face obiectul unor limite cantitative. Aceste limite sunt stabilite, iar cotele corespunzătoare sunt alocate întreprinderilor pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie 1999 și pentru fiecare dintre perioadele de 12 luni următoare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2). Alocațiile se fac numai:

- (a) pentru substanțele reglementate din grupele VI și VIII menționate în anexa I;
- (b) pentru substanțele reglementate care sunt utilizate în utilizări esențiale sau critice sau în aplicații de carantină și de preexpediție.

[...]”

18 Articolul 17 din regulament tratează prevenirea emisiilor fugitive de substanțe reglementate și prevede în mod special, la alineatul (2), că statele membre definesc nivelurile minime de calificare pentru personalul implicat în fumigația bromurii de metil.

- 19 Potrivit articolului 18 din regulament, Comisia este sprijinită de un comitet căruia i se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159).

3. Regimul de aplicare a articolelor 6 și 7 din regulament: schimbări intervenite la 1 ianuarie 2005

- 20 Informațiile următoare, cu privire la schimbările intervenite la 1 ianuarie 2005 în aplicarea articolelor 3, 4, 6 și 7 din regulament, reies din memoriile părților, precum și din răspunsurile lor scrise la întrebările adresate de Tribunal.
- 21 Până la 31 decembrie 2004, sistemul de licențe și de cote acordate în temeiul articolelor 6 și 7 din regulament funcționa în modul următor: în fiecare an, în general în septembrie, importatorii prezentau Comisiei o cerere de cotă de import pentru anul următor, utilizând un formular de cerere standard special conceput de către Comisie în acest scop. În general, cotele erau atribuite în lunile ianuarie sau februarie din anul următor prin decizii ale Comisiei care cuprindeau o listă nominală și exhaustivă a importatorilor ale căror cereri fuseseră aprobate de către Comisie, precizând cotele individuale ale acestora. În ceea ce privește bromura de metil, volumul cotei individuale era calculat în funcție de cota istorică de piață din 1991 a celor opt importatori care aveau dreptul la cote de import pentru utilizări reglementate ale bromurii de metil.
- 22 Începând de la 1 ianuarie 2005, cantitățile și utilizările autorizate, precum și întreprinderile care puteau beneficia de derogări pentru utilizări critice ale bromurii de metil trebuie determinate în fiecare an de către Comisie conform procedurii definite la articolul 18 alineatul (2) din regulament, potrivit criteriilor prevăzute în Decizia IX/6 și oricărui alt criteriu acceptat de părțile la Protocolul de la Montréal.

- 23 În luna martie a anului precedent, Comisia invită statele membre să își depună cererile de utilizare critică a bromurii de metil înainte de 30 iunie. Comisia examinează cererile, în general asistată de experți externi, și stabilește cantitățile autorizate a fi folosite pentru utilizări critice, pentru fiecare cultură și pentru fiecare stat membru.
- 24 În continuare, Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* referitor la toate aplicațiile care epuizează stratul de ozon, anunțând că se vor stabili cote care limitează cantitatea totală de bromură de metil care poate fi introdusă pe piață în vederea utilizărilor critice. Ulterior, aceasta pregătește o decizie prin care se stabilesc cantitățile de bromură de metil autorizate a fi folosite pentru utilizări critice.
- 25 Statele membre transmit Comisiei cifrele corespunzătoare stocurilor de bromură de metil disponibile în vederea utilizărilor critice și furnizează numele și adresele fiecărui fumigator sau întreprindere de fumigație aflată în activitate, cota pentru fiecare cultură și pentru fiecare fumigator, un plan care descrie modul în care va fi utilizată bromura de metil în conformitate cu regulamentul și stocurile pentru fiecare întreprindere de fumigație și pentru fiecare utilizare. Revine statelor membre să repartizeze cota totală între fumigatori potrivit propriilor criterii.
- 26 Comisia a instituit un sistem electronic de gestionare și de atribuire a cotelor prin intermediul unui site internet destinat substanțelor care epuizează stratul de ozon (Ozone Depleting Substances, denumit în continuare „site-ul ODS”). Cotele și stocurile fiecărui fumigator sunt înregistrate pe acest site. Fiecare fumigator este obligat să se înscrie prin intermediul statului său membru și primește o parolă pentru a accesa site-ul ODS, unde poate solicita o licență pentru a importa sau a produce bromură de metil atunci când stocurile sunt epuizate. Sistemul este conceput astfel încât stocurile să fie deduse din cotele de producție sau de import. Fumigatorul primește o licență care îl autorizează să preleveze anumite cantități din stocuri prin intermediul site-ului ODS. Odată epuizate stocurile, fumigatorul poate solicita o licență de import sau de producție. Acesta poate obține licențe numai utilizând site-ul ODS.

- 27 După obținerea unei cote, fumigatorul poate să aleagă un importator înscris pe site-ul ODS și să îl însărcineze să importe cantitatea de bromură de metil necesară. Cererea privind cantitățile în cadrul cotei alocate trebuie să identifice importatorul. Comisia comunică fumigatorului prin mesaj electronic dacă aprobă sau respinge cererea. Dacă cererea este aprobată, Comisia „închide” cererea și informează statul membru în cauză. Pentru a putea importa și pentru a plăti taxele vamale aferente produsului, importatorul trebuie în continuare să solicite și să obțină în numele fumigatorului o licență de import semnată de serviciile Comisiei, specifică cererii fumigatorului în ceea ce privește cantitatea, cultura și statul membru. Un importator poate grupa mai multe cereri de import astfel încât să obțină suficientă bromură de metil pentru a satisface mai multe cereri printr-o singură licență de import. Așadar, sarcina de a furniza fumigatorului cantitatea corectă de bromură de metil revine importatorului.
- 28 Statele membre sunt invitate să prezinte un raport anual cu privire la utilizările critice ale bromurii de metil, ceea ce permite o contraverificare a faptului că nu s-a depășit cantitatea prevăzută pentru fiecare categorie de utilizare.

4. *Avizul din 2004 adresat importatorilor*

- 29 La 22 iulie 2004, Comisia a publicat un aviz cu privire la regulamentul adresat întreprinderilor care importă în Uniunea Europeană în 2005 substanțe reglementate care epuizează stratul de ozon (JO C 187, p. 11, denumit în continuare „Avizul din 2004”) (a se vedea de asemenea punctul 24 de mai sus).
- 30 Potrivit punctului I, Avizul din 2004 se adresează întreprinderilor care intenționează să importe în Comunitate în 2005 substanțe provenite din țări terțe, printre care și bromura de metil.

- 31 La punctul II din Avizul din 2004, Comisia informează aceste întreprinderi că articolul 7 din regulament prevede impunerea unor limite cantitative și acordarea de cote producătorilor și importatorilor, printre altele, pentru bromura de metil. Aceasta precizează, în plus, că:

„Sunt alocate cote pentru:

- (a) bromura de metil utilizată în aplicații de carantină și de preexpediție potrivit definiției adoptate de părțile la Protocolul de la Montréal și folosită în utilizări critice conform Deciziilor IX/6, ExI/3 și ExI/4 și potrivit oricărui alt criteriu relevant convenit de către părțile la Protocolul de la Montréal și articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament; utilizările în aplicații de carantină și de prelucrare, precum și utilizările critice sunt aprobate de Comisie, în temeiul articolului 18 din regulament;

[...]” [traducere neoficială]

- 32 La punctul VII din Avizul din 2004, Comisia atrage atenția întreprinderilor care nu dispun de o cotă de import al substanțelor reglementate pentru 2004 și care doresc să introducă o cerere pentru anul 2005 că acestea trebuie să își manifeste intenția în fața serviciilor Comisiei cel târziu la 3 septembrie 2004.
- 33 La punctul VIII din Avizul din 2004, Comisia informează întreprinderile care dispun de o cotă de import pentru substanțele reglementate pentru anul 2004 că trebuie să facă o declarație prin completarea și transmiterea formularelor corespunzătoare care figurează pe site-ul ODS și că „[n]umai cererile înregistrate [...] la 3 septembrie 2004 vor fi luate în considerare”.

- 34 La punctul IX din Avizul din 2004, Comisia precizează că va examina cererile și va stabili cote de import pentru fiecare importator și pentru fiecare producător. Cotele atribuite vor fi menționate pe site-ul ODS și toți solicitanții vor fi informați prin poștă despre decizia luată.

5. Cererea reclamantei

- 35 Începând cu 1996, reclamanta importă bromură de metil în Uniunea Europeană, în nume propriu și în contul altor doi importatori, în temeiul unui transfer de cote de import. Aceasta a obținut cote de import între 1996 și 2004. În 2004, i s-a acordat 37,46 % din cota totală a Uniunii Europene.
- 36 În urma publicării Avizului din 2004, reclamanta a depus la Comisie, la 30 august 2004, o declarație în vederea obținerii în special a unei cote de bromură de metil pentru utilizări critice pentru anul 2005. Aceasta solicita în acest scop alocarea unei cote de 4 500 000 kg, ceea ce reprezintă 2 700 000 kg de potențial de diminuare a stratului de ozon (PDSO).
- 37 La 10 decembrie 2004, reclamanta a primit un mesaj electronic, trimis de Comisie tuturor utilizatorilor site-ului ODS, prin care era informată că „la 13 decembrie 2004, cota pentru 2005 va fi disponibilă pe site-ul [său] internet”. Se preciza că „decizia de import” era în curs de redactare și că urma să fie comunicată fiecărui importator imediat după adoptare. Comisia adăuga că toate importurile realizate începând de la 1 ianuarie 2005 urmau să fie imputate asupra cotei pentru 2005.

- 38 La 1 martie 2005, în lipsa unei comunicări ulterioare a Comisiei referitoare la o cotă de import pentru 2005, reclamanta a trimis Comisiei o cerere în care solicita să îi comunice, în temeiul articolului 7 din regulament și al Avizului din 2004, decizia de a-i aloca o cotă de import în Uniunea Europeană de bromură de metil pentru utilizări critice în 2005. Aceasta precizează în cerere că are dreptul să obțină această cotă, în măsura în care a transmis la 30 august 2004 cererea solicitată de Comisie în Avizul din 2004. Reclamanta menționează mesajul electronic al Comisiei din 10 decembrie 2004 și amintește că după această dată nu a primit informații suplimentare, că nu i-a fost alocată cota de import și că nu a primit niciun răspuns la cererea din 30 august 2004.

6. *Actul atacat*

- 39 Comisia a răspuns la această cerere prin scrisoarea din 11 aprilie 2005 (denumită în continuare „actul atacat”), în care a informat reclamanta că, în temeiul regulamentului, acordarea cotelor de import reclamantei nu mai este posibilă. În această privință, Comisia amintește că volumul de bromură de metil autorizat pentru utilizări critice individuale a fost stabilit potrivit procedurii prevăzute la articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament și potrivit articolului 18 din regulament.
- 40 În actul atacat, Comisia precizează că aplicarea articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament necesită identificarea utilizatorilor și precizarea cantităților autorizate în vederea utilizărilor critice. Astfel, Comisia a identificat întreprinderile care practică fumigația ca fiind utilizatorii, deoarece, pe de o parte, articolul 17 alineatul (2) din regulament impune statelor membre să definească nivelul minim de calificare pentru personalul implicat în utilizarea bromurii de metil și, pe de altă parte, fumigația este singura aplicație posibilă a acestei substanțe. Comisia precizează că întreprinderile care practică fumigația trebuie, începând cu acest

moment, să solicite autorizația de import sau de producție a bromurii de metil, cu condiția ca niciuna dintre părțile la Protocolul de la Montréal să nu dispună de stocuri de bromură de metil reciclată sau regenerată.

- 41 Comisia explică de asemenea că, în temeiul articolului 4 alineatul (2) punctul (i) litera (d) din regulament, cei opt importatori care aveau dreptul la cote de import pentru utilizări reglementate ale bromurii de metil, volumul fiecărei cote fiind calculat în funcție de cota istorică de piață din 1991, nu mai pot beneficia de cote pentru utilizări reglementate ale bromurii de metil începând de la 1 ianuarie 2005.
- 42 Comisia precizează în continuare că perioada de grație prevăzută la articolul 4 alineatul (2) punctul (ii) din regulament nu se aplică în cauză, în temeiul alineatelor (4) și (5) ale prezentului articol. Aceasta apreciază într-adevăr că, potrivit economiei articolului 4 din regulament, alineatul (4) punctul (i) litera (b) prevalează. Potrivit Comisiei, acesta din urmă prevede că introducerea pe piață și utilizarea bromurii de metil de către întreprinderi, altele decât producătorii și importatorii, vor fi autorizate după 31 decembrie 2004, întrucât cererile care au primit licență în vederea utilizărilor critice vor avea efect începând de la 1 ianuarie 2005. Rezultă că, potrivit Comisiei, cotele istorice de piață deținute de importatori nu mai constituie baza juridică pentru a se stabili importurile de bromură de metil în vederea utilizărilor critice.
- 43 Comisia încheie indicând că au fost înlocuite cotele de import prin cote strict reglementate în vederea utilizărilor critice care vor fi atribuite întreprinderilor de fumigație și că piața europeană este deschisă oricărei întreprinderi interesate să importe bromură de metil, cu condiția ca aceasta să fie în posesia unei licențe valabile care o autorizează să importe bromură de metil pentru utilizări critice.

7. Decizia 2005/625/CE

- ⁴⁴ Prin Decizia 2005/625/CE a Comisiei din 23 august 2005 de stabilire a cantităților de bromură de metil autorizate a fi folosite pentru utilizări critice în Comunitatea Europeană între 1 ianuarie și 31 decembrie 2005 în temeiul regulamentului (JO L 219, p. 47) (a se vedea de asemenea punctul 24 de mai sus), Comisia a stabilit, în temeiul articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament și potrivit criteriilor care figurează în Decizia IX/6, cantitățile de bromură de metil autorizate a fi folosite pentru utilizări critice în Comunitate între 1 ianuarie și 31 decembrie 2005.

Procedura

- ⁴⁵ Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 31 mai 2005, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- ⁴⁶ Printr-un act separat depus la grefa Tribunalului la 18 iulie 2005, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Reclamanta a depus observațiile sale cu privire la această excepție de inadmisibilitate la 16 septembrie 2005. Prin Ordonanța Tribunalului (Camera a doua) din 15 mai 2006, excepția de inadmisibilitate a fost unită cu fondul și s-a dispus soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.
- ⁴⁷ Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a adresat întrebări în scris reclamantei și Comisiei, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură. Părțile au răspuns la întrebări în termenul acordat.

48 Prin act depus la grefa Tribunalului la 26 iunie 2006, Comisia și-a prezentat memoriul în apărare.

49 În temeiul articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a hotărât că nu era necesar un al doilea schimb de memorii. La 5 iulie 2006, procedura scrisă a fost încheiată.

50 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a hotărât să deschidă procedura orală. Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 28 noiembrie 2006.

Concluziile părților

51 Reclamanta solicită Tribunalului:

- respingerea argumentelor invocate în cadrul excepției de inadmisibilitate;
- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și întemeiată sau, în subsidiar, conexarea chestiunilor referitoare la admisibilitate cu examinarea fondului cauzei sau, în subsidiar, amânarea judecății în ceea ce privește calitatea procesuală până la pronunțarea unei hotărâri în acțiunea principală;

- anularea actului atacat;
- obligarea Comisiei la alocarea unei cote pentru o durată de 12 luni în temeiul articolului 7 din regulament;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

52 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

1. Cu privire la admisibilitate

53 Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate prin care arată că cererea de emitere a unei somații privind acordarea unei cote de import reclamantei și acțiunea în anulare sunt inadmisibile.

Cu privire la cererea de emitere a unei somații către Comisie de a acorda o cotă de import reclamantei

Argumentele părților

- 54 Comisia consideră că, în conformitate cu jurisprudența, Tribunalul nu are competența să adreseze somații Comisiei atunci când este sesizat în temeiul articolului 230 CE și că, prin urmare, cererea de emitere a unei somații este inadmisibilă.
- 55 Reclamanta se raportează la articolul 233 CE și subliniază că, în eventualitatea anulării actului atacat, singura posibilitate pe care ar avea-o Comisia pentru a se conforma hotărârii ar fi să îi acorde o cotă de 12 luni. Reclamanta susține că cererea sa trebuie examinată în acest context.

Aprecierea Tribunalului

- 56 Este necesar a se aminti că, în cadrul unei acțiuni în anulare întemeiate pe articolul 230 CE, competența instanței comunitare este limitată la controlul legalității actului atacat și că, în temeiul unei jurisprudențe constante, Tribunalul nu poate, în exercitarea competențelor sale, să adreseze o somație instituțiilor comunitare (Hotărârea Curții din 8 iulie 1999, DSM/Comisia, C-5/93 P, Rec., p. I-4695, punctul 36, și Hotărârea Tribunalului din 24 februarie 2000, ADT Projekt/Comisia, T-145/98, Rec., p. II-387, punctul 83). În cazul anulării actului atacat, instituției în cauză îi revine obligația, în temeiul articolului 233 CE, de a lua măsurile necesare pentru executarea hotărârii de anulare (Hotărârea Tribunalului din 27 ianuarie 1998, Ladbroke Racing/Comisia, T-67/94, Rec., p. II-1, punctul 200, și Hotărârea Tribunalului ADT Projekt/Comisia, citată anterior, punctul 84).

- 57 Rezultă că trebuie respins ca inadmisibil capătul de cerere prin care se solicită ca Tribunalul să adreseze Comisiei o somație de a acorda o cotă de import reclamantei.

Cu privire la acțiunea în anulare

Argumentele părților

- 58 Comisia arată că actul atacat nu este un act care produce efecte juridice obligatorii de natură a afecta interesele reclamantei și că, prin urmare, acțiunea în anulare este inadmisibilă.
- 59 Reclamanta consideră acțiunea admisibilă, dar solicită Tribunalului să analizeze fondul cauzei înainte de a se pronunța asupra admisibilității acțiunii. Reclamanta apreciază că admisibilitatea prezentei acțiuni nu ar putea fi evaluată în mod complet fără o examinare prealabilă a fondului cauzei.

Aprecierea Tribunalului

- 60 În interesul unei bune administrări a justiției, Tribunalul consideră oportun, în circumstanțele cauzei, să se pronunțe mai întâi asupra chestiunilor de fond înainte de a examina chestiunile de admisibilitate (a se vedea în acest sens, prin analogie, Hotărârea Curții din 15 martie 1984, Tradax/Comisia, 64/82, Rec., p. 1359, punctul 12, și Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 1999, Boehringer/Consiliul și Comisia, T-125/96 și T-152/96, Rec., p. II-3427, punctul 58, confirmată în recurs prin Hotărârea Curții din 26 februarie 2002, Consiliul/Boehringer, C-23/00 P, Rec., p. I-1873, punctul 52).

2. *Cu privire la fond*

- 61 În susținerea acțiunii sale în anulare, reclamanta invocă patru motive. Aceasta susține, prin primul său motiv, incorecta aplicare de către Comisie a cadrului juridic stabilit în regulament și, prin al doilea motiv, încălcarea de către Comisie a articolului 7 din regulament. Aceste două motive trebuie examinate împreună. În continuare, reclamanta afirmă, prin al treilea motiv, că Comisia a acționat în afara cadrului juridic definit la articolul 7 din regulament și că a depășit limitele mandatului încredințat prin regulament de Parlamentul European și de Consiliu. În sfârșit, aceasta invocă, prin al patrulea motiv, încălcarea principiului securității juridice și al protecției încrederii legitime.

Cu privire la primul și la al doilea motiv, întemeiate pe incorecta aplicare a cadrului juridic aplicabil și pe încălcarea articolului 7 din regulament

Argumentele părților

- 62 În cadrul primului motiv, reclamanta arată că, neacordând cote importatorilor, Comisia nu a pus în aplicare corect cadrul juridic stabilit prin regulament. Afirmând că, începând de la 1 ianuarie 2005, numai fumigatorii pot solicita autorizația de a importa bromură de metil și că importatorii nu mai pot beneficia de cote, Comisia confundă dispozițiile regulamentului referitoare la cotele aprobate și la procedura privind calculul volumului acestora cu dispozițiile și procedurile referitoare la identitatea întreprinderilor autorizate să importe volumele astfel stabilite.

- 63 Mai precis, reclamanta consideră că, în temeiul articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament, volumul cotei trebuie stabilit de către Comisie în aplicarea procedurii definite la articolul 18 alineatul (2) din regulament și a criteriilor stabilite în Decizia IX/6. Astfel, reclamanta nu contestă faptul că volumul cotelor autorizate începând de la 1 ianuarie 2005 nu mai este calculat pe baza volumelor istorice de producție ale celor opt importatori.
- 64 Potrivit reclamantei, aceasta nu înseamnă totuși că importatorii care aveau dreptul la cote de import pentru utilizări reglementate ale bromurii de metil înainte de 1 ianuarie 2005 pot fi împiedicați să își continue activitatea. O astfel de interpretare ar fi incompatibilă cu articolele 6 și 7 din regulament, care acordă importatorilor, și nu utilizatorilor, dreptul de a obține o licență de import și o cotă pe o durată de 12 luni. Pe de altă parte, importatorii ar fi de asemenea autorizați, prin articolul 4 alineatul (5) din regulament, să își transfere dreptul unui alt importator.
- 65 În plus, interpretarea Comisiei ar implica faptul că importatorii existenți la acel moment trebuie să își înceteze activitatea, deoarece ar fi excluși din noul sistem de import avut în vedere de Comisie. Acest fapt ar aduce atingere principiului liberei exercitări a unei activități profesionale, care aparține, potrivit reclamantei, patrimoniului juridic comun jurisdicțiilor tuturor statelor membre și se numără printre principiile generale ale dreptului comunitar.
- 66 În sfârșit, interpretarea Comisiei ar conduce la o distorsionare a concurenței, și nu la deschiderea acesteia, din moment ce ar împiedica importatorii să intre în concurență cu utilizatorii pe piața importului și a vânzării de bromură de metil.

- 67 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta apreciază că articolul 7 din regulament impune explicit Comisiei să supună punerea în liberă circulație în Comunitate a substanțelor reglementate, printre care și bromura de metil, unor cote alocate direct importatorilor, pentru fiecare perioadă de 12 luni începând de la 31 decembrie 1999.
- 68 La punctul IX din Avizul din 2004, Comisia a recunoscut, potrivit reclamantei, că era obligată să atribuie cote importatorilor. În plus, corespondența schimbată ulterior confirmă că Comisia știa și recunoștea că reclamanta dispunea de un drept individual la obținerea unei cote personale de 12 luni pentru 2005. Reclamanta apreciază că nu există, așadar, nicio îndoială cu privire la obligația Comisiei de a-i aloca o cotă în temeiul dreptului derivat. Conform Avizului din 2004, reclamanta a transmis Comisiei, la 30 august 2004, declarația sa pentru a putea importa bromură de metil în 2005.
- 69 Reclamanta subliniază că, în actul atacat, Comisia a omis să menționeze articolul 7 din regulament, chiar dacă reclamanta și-a întemeiat cererea în mod expres pe această dispoziție în scrisoarea din 1 martie 2005. Comisia precizează doar că fumigatorii au posibilitatea să obțină cote de import, ceea ce reclamanta nu neagă. Cu toate acestea, reclamanta contestă concluzia potrivit căreia, pe de o parte, importatorii care aveau în trecut dreptul la cote de import nu mai pot beneficia de acestea începând de la 1 ianuarie 2005 și, pe de altă parte, cotele importatorilor au fost înlocuite prin cote atribuite întreprinderilor de fumigație. Aceasta consideră că o astfel de afirmație este contrară articolului 7 din regulament și că încalcă drepturile reclamantei la cotele de import conferite prin această dispoziție.
- 70 În ceea ce privește primul motiv, Comisia susține că regimul juridic aplicabil importului de bromură de metil s-a schimbat la 1 ianuarie 2005 în temeiul articolului 4 alineatul (2) punctul (ii) din regulament. Comisia precizează că, la această dată, Comunitatea era obligată să interzică utilizarea bromurii de metil, cu excepția, în special, a cazului utilizărilor critice. Regimul în vigoare în temeiul articolului 4 alineatul (2) punctul (i) din regulament nu ar mai putea constitui un

temei pentru acordarea licențelor de import după 31 decembrie 2004, conform Deciziei IX/6 și articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament. Începând de la 1 ianuarie 2005, fumigatorilor le revine sarcina să solicite o astfel de licență, înainte de a cere importatorilor precum reclamanta să importe cantitatea de bromură de metil pentru care a fost acordată licența. Comisia apreciază că schimbarea situației reclamantei decurge direct de la articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament, care a pus capăt atribuirii de cote calculate pe baza cantităților istorice. Totuși, această schimbare nu implică sub nicio formă, potrivit Comisiei, faptul că societăți precum reclamanta trebuie să își înceteze activitatea.

- 71 În ceea ce privește al doilea motiv, Comisia amintește că articolul 7 din regulament prevede că trebuie să se aloce cote întreprinderilor. Întrucât articolul 7 punctul (b) din regulament face referire la utilizările critice, Comisia consideră că acesta trebuie interpretat și înțeles în lumina articolului 3 alineatul (2) din regulament pentru a determina exact căror întreprinderi trebuie să li se aloce, începând de la 1 ianuarie 2005, cotele pentru utilizările critice ale bromurii de metil. Astfel, întreprinderile cărora trebuie să li se aloce cote ar fi fumigatorii, și nu importatorii. Comisia consideră că articolul 7 din regulament decurge în mod logic de la articolul 6, care definește principiul potrivit căruia importul de bromură de metil nu este liber, ci este supus obținerii și prezentării unei licențe de import valabile. Aceste două articole ar fi complementare.

- 72 În sfârșit, Comisia arată că Avizul din 2004 și mesajul său electronic din 10 decembrie 2004 au caracter general, privesc totalitatea substanțelor care epuizează stratul de ozon și nu precizează expres că importatorilor li se vor atribui cote pentru utilizările critice ale bromurii de metil în 2005. Dimpotrivă, Comisia subliniază că punctul II litera (a) din Avizul din 2004 face referire la articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament și precizează, așadar, că sunt alocate cote în conformitate cu această dispoziție. În plus, Comisia a subliniat în ședință că Avizul din 2004 se deosebea de Avizul din 2003 prin această trimitere.

Aprecierea Tribunalului

73 Mai întâi, trebuie să se sublinieze că sistemul stabilit de Comisie la 1 ianuarie 2005 se caracterizează prin faptul că aceasta a definit, în sensul articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament, utilizatorii care pot beneficia de derogarea pentru utilizări critice ca fiind fumigatorii. De asemenea, Comisia a hotărât, în temeiul articolului 7 din regulament, că importatorii nu mai beneficiază de cote de import, dar că, în 2005, se atribuie cote fumigatorilor în calitate de utilizatori. Sistemul prevede și că o operațiune de import necesită acordarea unei licențe fumigatorului și, în plus, acordarea unei licențe importatorului. În sfârșit, Comisia a hotărât, în cadrul noului sistem, să limiteze importul de bromură de metil de către importatori de la caz la caz, fiind acordate licențe numai în măsura în care sunt întrunite condițiile pentru introducerea pe piață prevăzute la articolul 4 alineatul (4) punctul (i) litera (b) a doua liniuță din regulament. Astfel, nu mai este posibil ca importatorii să constituie un stoc de bromură de metil destinat vânzării către utilizatori.

74 În ceea ce privește pretinsa încălcare a articolului 7 din regulament și afirmația reclamantei potrivit căreia sistemul stabilit de Comisie începând de la 1 ianuarie 2005 nu constituie o aplicare corectă a dispozițiilor pertinente din regulament, trebuie să se amintească în primul rând că textul articolului 7 din regulament, care reglementează nu numai importul bromurii de metil, ci și importul tuturor substanțelor reglementate provenind din țări terțe, nu precizează că importatorilor trebuie să li atribuie cote de import, ci prevede că acestea trebuie alocate întreprinderilor, acest termen incluzând, potrivit definiției prevăzute la articolul 2 din regulament, producătorii, reciclatorii, utilizatorii, importatorii și exportatorii de substanțe reglementate. Prin urmare, modul de redactare a articolului 7 din regulament lasă Comisia să aleagă care categorii de întreprinderi dintre cele menționate la articolul 2 din regulament, printre care fumigatorii, în calitate de utilizatori, vor beneficia de cote în temeiul acestei dispoziții. Rezultă că articolul 7 nu obligă Comisia să aloce importatorilor cote de import.

75 În al doilea rând, este necesar să se sublinieze că articolul 3 din regulament interzice, conform alineatului (2) punctul (i) litera (d), producerea de bromură de metil după 31 decembrie 2004. În plus, acesta prevede, la alineatul (2) punctul (ii), că se aplică de către Comisie criteriile stabilite în Decizia IX/6 pentru a determina în fiecare an utilizările critice pentru care pot fi permise după 31 decembrie 2004 producția și importul în Comunitate de bromură de metil, cantitățile și utilizările care vor fi autorizate, precum și utilizatorii care pot beneficia de derogarea pentru utilizare critică. Articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament prevede de asemenea că producția și importul sunt autorizate numai în cazul în care altă parte la Protocolul de la Montréal nu poate oferi alternative adecvate sau cantități reciclate sau regenerate de bromură de metil.

76 De asemenea, trebuie amintit că articolul 4 din regulament interzice, la alineatul (2) punctul (i) litera (d), introducerea pe piață după 31 decembrie 2004 a substanțelor reglementate, sub rezerva prevederilor alineatelor (4) și (5). Alineatul (4) punctul (i) litera (b) a doua liniuță prevede că interdicția de la alineatul 2 punctul (i) litera (d) nu se aplică introducerii pe piață și utilizării de bromură de metil în cazul în care aceasta este utilizată pentru a satisface cererile de licențe pentru utilizări critice de către utilizatorii identificați în temeiul articolului 3 alineatul (2) din regulament.

77 Rezultă că, în conformitate cu aceste două articole din regulament, utilizarea și introducerea pe piață a bromurii de metil în 2005 sunt limitate strict la utilizările critice. Din aceste dispoziții reiese că bromura de metil trebuie să fie disponibilă în Comunitate numai în cazul unei necesități precise de utilizare critică.

78 În al treilea rând, trebuie amintit că articolul 6 alineatul (1) din regulament prevede că importul de bromură de metil în Comunitate este subordonat obținerii unor licențe de import, dar nu specifică nici beneficiarii acestora, nici numărul de licențe care se vor atribui pentru fiecare operațiune de import. Prin urmare, acordarea a două licențe pentru fiecare import, mai întâi utilizatorului, apoi importatorului,

prevăzută de sistemul stabilit de Comisie începând de la 1 ianuarie 2005, este conformă acestei dispoziții. În plus, articolele 6 și 7 din regulament sunt dispoziții complementare, în sensul că cele două articole vizează împreună controlul și limitarea cantităților de substanțe reglementate importate în Comunitate.

- 79 În consecință, ținând cont de restricțiile privind producerea, utilizarea și introducerea pe piață a bromurii de metil prevăzute la articolele 3 și 4 din regulament, din economia regulamentului rezultă că articolele 6 și 7 au ca scop să asigure că importul de bromură de metil nu depășește necesitățile stricte de utilizări critice identificate în mod specific.
- 80 Interpretarea reținută de Comisie a articolelor 3, 4, 6 și 7 din regulament, nemaiatribuind cote de import importatorilor și limitând importul de bromură de metil de la caz la caz, împiedicând astfel constituirea de stocuri de către importatori, conferă un efect util acestor dispoziții și le asigură o aplicare coerentă corespunzătoare economiei și obiectivelor regulamentului, care vizează să limiteze, printre altele, producția și utilizarea bromurii de metil, în vederea protejării stratului de ozon.
- 81 Această analiză nu este repusă în discuție de faptul că articolul 7 din regulament nu prevede expres o modificare, începând de la 1 ianuarie 2005, a regimului său de aplicare în ceea ce privește bromura de metil. Reiese că, din cele expuse la punctele 74-80 de mai sus, Comisia nu a confundat, după cum susține reclamanta, două regimuri distincte, mai precis, pe de o parte, cel de la articolele 3 și 4 din regulament și, pe de altă parte, cel de la articolele 6 și 7 din regulament, ci a reținut, în mod întemeiat, o interpretare a tuturor acestor dispoziții care corespunde economiei regulamentului.

82 De asemenea, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (5) din regulament, care permite oricărui importator autorizat să introducă pe piață substanțele reglementate să transfere acest drept celorlalți importatori autorizați în acest sens în Comunitate, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) punctul (i) litera (d) din regulament, producătorii și importatorii nu mai sunt autorizați, după 31 decembrie 2004, să introducă pe piață bromură de metil, cu excepția cantităților autorizate de la caz la caz în temeiul articolului 4 alineatul (4) punctul (i) litera (b) a doua liniuță și al articolului 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament. Rezultă, pe de o parte, că dreptul de transfer al importatorilor întemeiat, în 2005, pe articolul 4 alineatul (5) din regulament se limitează cu strictețe la cantitățile autorizate de la caz la caz și, pe de altă parte, că importatorii pot exercita acest drept limitat de transfer fără a dispune de o cotă de import, după cum a recunoscut și reclamanta în ședință. Prin urmare, articolul 4 alineatul (5) din regulament nu obligă Comisia să acorde importatorilor cote de import.

83 Având în vedere considerațiile precedente, se impune constatarea că, în temeiul regulamentului, Comisia nu era ținută să acorde în 2005 o cotă de import reclamantei în calitate de importator și că noul sistem stabilit de Comisie începând de la 1 ianuarie 2005 constituie o aplicare licită a articolelor 3, 4, 6 și 7 din regulament, compatibilă cu aceste dispoziții. În aceste condiții, nu este necesar să se examineze dacă Comisia ar fi putut proceda în mod diferit, continuând să acorde importatorilor cote de import după 31 decembrie 2004.

84 În ceea ce privește trimiterea pe care o face reclamanta la Avizul din 2004, trebuie amintit că, la punctul II din acest aviz, Comisia a precizat că, în 2005, cotele de import prevăzute la articolul 7 din regulament vor fi acordate pentru bromura de metil utilizată în vederea utilizărilor critice în conformitate cu Decizia IX/6 și cu articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament, care prevede că producția și importul sunt autorizate numai în cazul în care altă parte nu poate oferi alternative adecvate sau cantități reciclate sau regenerate de bromură de metil. În plus, Comisia a precizat în ședință că Avizul din 2004 se deosebea prin această trimitere la Decizia IX/6 și la articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament de modul de redactare a Avizului din 2003 corespunzător, care nu conținea o astfel de trimitere. Rezultă că un cititor avizat precum reclamanta era în măsură să deducă din Avizul din 2004 că

intenția Comisiei era să nu mai aplice în 2005 articolul 7 din regulament în același mod precum în 2004, iar acordarea cotelor de import se va efectua în 2005 în conformitate cu Decizia IX/6 și cu articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament. În sfârșit, termenii de la punctele II și IX din Avizul din 2004, întrucât se referă la producători și importatori, și nu la fumigatori, se explică prin faptul că Avizul din 2004 privește totalitatea substanțelor care epuizează stratul de ozon, după cum arată Comisia, și că situația specifică a bromurii de metil nu face obiectul unui tratament special. Prin urmare, Tribunalul apreciază că Avizul din 2004 nu pune în discuție decizia Comisiei de a nu atribui reclamantei în 2005 o cotă de import.

85 În continuare, este necesar să se constate că argumentarea reclamantei întemeiată pe mesajul electronic din 10 decembrie 2004 nu ar putea fi eficientă. Trebuie amintit că nu este vorba despre un mesaj electronic individual trimis reclamantei pentru a o asigura de acordarea unei cote individuale de bromură de metil pentru utilizări critice, ci de un mesaj electronic trimis tuturor utilizatorilor site-ului ODS, care anunță publicarea tuturor cotelor, pentru toate substanțele reglementate și pentru toate utilizările acestora. Rezultă că acest mesaj electronic nu pune în discuție interpretarea regulamentului astfel cum a fost reținută de către Comisie.

86 De asemenea, Tribunalul apreciază că interpretarea regulamentului reținută de Comisie nu poate fi considerată ca determinând o distorsionare a situației concurențiale pe piață. Într-adevăr, contrar susținerilor reclamantei, importatorii nu sunt împiedicați să intre în concurență cu fumigatorii pe piața importului și a vânzării de bromură de metil. Astfel, după cum arată Comisia, schimbarea survenită la 1 ianuarie 2005 nu implică sub nicio formă că societăți precum reclamanta trebuie să își înceteze activitatea. Aceasta înseamnă doar că acești operatori nu mai pot solicita licențe de import pentru a constitui un stoc din acest produs pe care îl vor vinde ulterior utilizatorilor efectivi.

- 87 În sfârșit, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, dreptul la libera exercitare a activităților profesionale nu este o prerogativă absolută, ci trebuie luat în considerare în raport cu funcția sa în societate. În consecință, pot fi instituite restricții, cu condiția ca acestea să răspundă unor obiective de interes general urmărite de Comunitate și să nu constituie, față de scopul urmărit, o intervenție disproporționată și intolerabilă care ar aduce atingere însuși conținutului drepturilor garantate astfel (Hotărârea Curții din 13 iulie 1989, Wachauf, 5/88, Rec., p. 2609, punctele 17 și 18, și Hotărârea Curții din 30 iunie 2005, Alessandrini și alții/Comisia, C-295/03 P, Rec., p. I-5673, punctul 86).
- 88 În prezenta cauză, noul sistem introdus de Comisie la 1 ianuarie 2005 nu a făcut decât să modifice împrejurările exercițiului activităților de import de bromură de metil și nu implică faptul că reclamanta trebuie să își înceteze activitatea. Or, presupunând că poate fi considerat ca fiind o restricție, Tribunalul subliniază că interesul general urmărit de Comunitate este, în cazul de față, acela de a proteja stratul de ozon și consideră că eventuala restricție își găsește justificarea, indiferent de situație, în faptul că este vorba de o aplicare a regulamentului, conformă acestuia (punctele 74-83 de mai sus), care nu poate fi considerată disproporționată sau intolerabilă și nici ca fiind o atingere a conținutului însuși al dreptului, din moment ce reclamanta poate continua să își exercite activitățile economice anterioare.
- 89 Având în vedere considerațiile precedente, primul și al doilea motiv trebuie respinse.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe lipsa competenței (acte ultra vires)

Argumentele părților

- 90 Reclamanta apreciază că, neacordându-i o cotă pentru a importa bromură de metil în Uniunea Europeană, Comisia a acționat în afara cadrului juridic definit la articolul

7 din regulament și, prin acest fapt, a depășit limitele mandatului încredințat prin regulament de Parlamentul European și de Consiliu.

- 91 În opinia acesteia, potrivit jurisprudenței constante, o măsură de executare care a fost adoptată în temeiul dispozițiilor unui regulament de bază trebuie anulată atunci când a modificat întinderea obligațiilor impuse fără a recurge la procedura legislativă prevăzută prin tratat. Din moment ce o măsură de executare se dovedește derogatorie prin aceea că fixează criterii diferite de cele impuse prin măsura de bază, aceasta nu poate fi adoptată fără consultarea prealabilă a Parlamentului European.
- 92 De asemenea, în prezenta cauză, articolul 7 din regulament impune Comisiei obligația de a atribui cote de import pentru punerea în liberă circulație a bromurii de metil în Comunitate. Numai legiuitorul comunitar ar fi autorizat să decidă că nu mai trebuie alocate cote de import după 31 decembrie 2004. Până la adoptarea unei astfel de decizii, Comisia ar trebui să continue să atribuie cotele de import, orice refuz din partea acesteia fiind ilegal.
- 93 Comisia consideră că al treilea motiv este o repetare a celui de al doilea și face trimitere la considerațiile expuse în această privință. Cu toate acestea, subliniază că, în fapt, a determinat cotele de bromură de metil destinate utilizărilor critice prin Decizia 2005/625 și arată că reclamanta a primit licențe de import și a fost în măsură să își exercite activitatea.

Aprecierea Tribunalului

- 94 Trebuie amintit că Tribunalul a considerat, în cadrul examinării primului și a celui de al doilea motiv, că articolul 7 din regulament nu impunea Comisiei să acorde

reclamantei o cotă de import pentru anul 2005 și că punerea în aplicare a regulamentului de către Comisie în cadrul noului sistem stabilit la 1 ianuarie 2005 este compatibilă cu dispozițiile regulamentului. Or, în măsura în care actul atacat informează reclamanta că nu mai poate dispune de o cotă de import în temeiul noului sistem, acesta constituie o măsură luată de Comunitate care se întemeiază în mod valabil pe regulament și care nu constituie un act *ultra vires*. Prin urmare, Comisia nu a adus atingere prin actul atacat nici competențelor Consiliului, nici celor ale Parlamentului European.

95 Rezultă că al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime și al securității juridice

Argumentele părților

— Argumentele reclamantei

96 Reclamanta arată că, prin nerespectarea dreptului său de a obține o cotă de import în temeiul articolului 7 din regulament, al Avizului din 2004 și al schimbului ulterior de mesaje electronice, Comisia a înșelat încrederea legitimă a reclamantei că va obține o cotă de import și a încălcat principiul securității juridice.

97 Principiul securității juridice implică, potrivit reclamantei, ca persoanele supuse legii să nu fie puse într-o situație de incertitudine în ceea ce privește drepturile și obligațiile lor, ca normele comunitare să definească în mod cert și fără ambiguitate drepturile persoanelor pe care le afectează și să se adopte măsuri pentru a garanta că situațiile și relațiile juridice reglementate prin normele respective rămân previzibile. În prezenta cauză, refuzul Comisiei de a aloca reclamantei o cotă de import și decizia sa de a înlocui cotele importatorilor prin cote atribuite utilizatorilor ar face întregul sistem de import al bromurii de metil în Uniunea Europeană imprevizibil și contrar regulamentului.

98 Potrivit reclamantei, noțiunea de încredere legitimă este un corolar important al principiului securității juridice și implică faptul că nu trebuie înșelată încrederea celor care acționează cu bună credință în temeiul legii, astfel cum este aceasta sau cum pare a fi. Jurisprudența confirmă că o simplă practică sau toleranță administrativă, care nu este contrară reglementării în vigoare și care nu implică exercitarea unei competențe de apreciere, poate da naștere încrederii legitime a persoanelor interesate, fără a fi necesar ca aceasta să se întemeieze în mod obligatoriu pe o comunicare de aplicare generală (Hotărârea Curții din 1 octombrie 1987, Regatul Unit/Comisia, 84/85, Rec., p. 3765, și Ordonanța președintelui Curții din 10 iunie 1988, Sofrimport/Comisia, C-152/88 R, Rec., p. 2931, Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2004, MCI/Comisia, T-310/00, Rec., p. II-3253, punctul 112).

99 Încrederea legitimă a reclamantei că va obține o cotă pentru a importa bromură de metil în cursul anului 2005 decurge din modul exact de redactare a articolului 7 din regulament și din declarațiile scrise ale Comisiei, printre care Avizul din 2004 și diversele mesaje electronice adresate reclamantei. Reclamanta precizează că, în temeiul acestei încrederi, a depus declarația din 2004 și a așteptat în mod legitim acordarea unei cote de import pentru anul 2005. Refuzând să îi aloce o cotă pentru a importa bromură de metil în cursul anului 2005, Comisia ar fi înșelat încrederea legitimă a reclamantei.

— Argumentele pârâtei

- 100 Comisia consideră că reclamanta nu a primit asigurări precise cu privire la faptul că i se va atribui o cotă în vederea punerii în liberă circulație a bromurii de metil în 2005. Aceasta apreciază de asemenea că un operator economic prudent și avizat precum reclamanta știa sau ar fi trebuit să știe că, începând de la 1 ianuarie 2005, era interzisă utilizarea sau introducerea pe piață a bromurii de metil în scopuri proprii, întrucât această interdicție este prevăzută la articolul 4 alineatul (2) punctul (i) litera (d) din regulament. Comisia consideră că reclamanta știa de asemenea că după această dată vor fi permise numai utilizările critice ale bromurii de metil, conform articolului 4 alineatul (4) punctul (i) litera (b) din regulament. Rezultă că, potrivit Comisiei, reclamanta știa că sistemul stabilit în temeiul articolului 4 alineatul (2) punctul (i) literele (a)-(c) din regulament, potrivit căruia se acordau cote importatorilor înregistrați pe baza cantităților de referință ale anului 1991, nu se mai putea aplica începând de la 1 ianuarie 2005. Comisia apreciază că reclamanta se aștepta ca sistemul de cote și modalitățile sale de atribuire pentru utilizările critice ale bromurii de metil să se schimbe începând cu această dată.

Aprecieria Tribunalului

- 101 În primul rând, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului protecției încrederii legitime, trebuie amintit mai întâi că articolul 7 din regulament, care desemnează numai întreprinderile, și nu importatorii, nu garantează acestora din urmă atribuirea de cote și că o încredere legitimă precum cea invocată de către reclamantă nu rezultă nici de la articolele 3, 4 și 6 din regulament.
- 102 În continuare, la punctul 84 de mai sus s-a subliniat că, la punctul II din Avizul din 2004, trimiterea la Decizia IX/6 și la articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament precizează că acordarea cotelor de import se va efectua după 1 ianuarie

2005 conform acestor dispoziții. Mai mult, la punctul 84 de mai sus s-a statuat că Avizul din 2004 se deosebea de textul Avizului din 2003 corespunzător prin această trimitere și că din acest fapt rezulta că un cititor avizat precum reclamanta era în măsură să deducă din Avizul din 2004 că intenția Comisiei era să își modifice în 2005 practica anterioară. Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că Avizul din 2004 nu garantează importatorilor acordarea de cote de import.

103 Trebuie să se sublinieze că reiese din jurisprudență, după cum arată Comisia, că un operator economic prudent și avizat care este în măsură să prevadă adoptarea unei măsuri comunitare de natură a-i afecta interesele nu poate invoca beneficiul principiului protecției încrederii legitime atunci când este adoptată această măsură (Hotărârea Curtii din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479, punctul 147, și Hotărârea Tribunalului din 16 octombrie 1996, Efisol/Comisia, T-336/94, Rec., p. II-1343, punctul 31). În această privință, trebuie amintit că reclamanta este unul dintre cei opt importatori care erau singurii autorizați, până în 2004, să importe bromură de metil în Comunitate și că orice schimbare în regimul aplicabil bromurii de metil prezintă o importanță economică considerabilă pentru activitățile sale de import. În aceste circumstanțe, Tribunalul apreciază că o întreprindere diligentă aflată în situația sa ar fi trebuit să solicite informații exacte despre schimbările viitoare. În această privință, trebuie amintit că reclamanta a recunoscut că se aștepta, în temeiul articolelor 3 și 4 din regulament, la modificări ale regimului aplicabil bromurii de metil începând de la 1 ianuarie 2005.

104 Prin urmare, în circumstanțele cauzei, acesteia îi revenea o astfel de obligație de diligență.

105 De asemenea, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, nu se poate invoca o încălcare a principiului protecției încrederii legitime în lipsa asigurărilor precise pe care i le-ar fi furnizat administrația (Hotărârea Belgia și Forum 187/Comisia, citată anterior, punctul 147, și Hotărârea Efisol/Comisia, citată anterior, punctul 31). În cauză, Comisia arată, în mod întemeiat, că nu a oferit asigurări precise reclamantei.

106 De asemenea, rezultă din jurisprudență că o practică administrativă anterioară a Comisiei adusă la cunoștința publicului, în lipsa precizărilor în sens contrar, poate da naștere unei încrederi legitime în aplicarea aceluiași reguli, în special atunci când comunicările instituției comunitare respective nu se deosebesc de cele precedente (Hotărârea MCI/Comisia, citată anterior, punctul 112; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Regatul Unit/Comisia, citată anterior, punctele 9-27, și Ordonanța Sofrimport/Comisia, citată anterior, punctele 17-23). Totuși, aceste principii nu își pot găsi aplicarea în cauză. Într-adevăr, în prezenta cauză, punctul II din Avizul din 2004 se deosebește prin referirea la Decizia IX/6 și la articolul 3 alineatul (2) punctul (ii) din regulament, din care reiese că, în 2005, cotele de import nu vor mai fi acordate potrivit practicii anterioare a Comisiei, ci conform acestei dispoziții.

107 În sfârșit, este necesar a se aminti că mesajul electronic al Comisiei din 10 decembrie 2004 a fost trimis tuturor utilizatorilor site-ului ODS și că anunța publicarea tuturor cotelor, pentru toate substanțele reglementate și pentru toate utilizările acestora. Rezultă că acesta nu asigură prin nimic reclamanta de acordarea unei cote individuale de bromură de metil pentru utilizări critice. În măsura în care reclamanta se referă și la alte mesaje electronice ale Comisiei, este necesar să se observe că nu a adus nicio probă în această privință în cadrul prezentei cauze și nici nu a identificat mesajele electronice la care se referă.

108 În al doilea rând, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului securității juridice, trebuie să se sublinieze că reiese din jurisprudență că acest principiu constituie un principiu fundamental de drept comunitar care impune în special ca o reglementare să fie clară și exactă, pentru ca justițiabilii să își poată cunoaște fără ambiguitate drepturile și obligațiile și să ia decizii în consecință. Totuși, din moment ce un anumit grad de incertitudine în ceea ce privește sensul și domeniul de aplicare ale unei norme de drept este inherent acesteia, trebuie să se examineze dacă norma de drept în cauză este afectată de o ambiguitate de natură să constituie un obstacol în calea posibilității justițiabililor de a exprima cu suficientă certitudine eventuale îndoieli privind domeniul de aplicare sau sensul acestei norme (a se vedea în acest sens Hotărârea Curtii din 14 aprilie 2005, Belgia/Comisia, C-110/03, Rec., p. I-2801, punctele 30 și 31).

109 În prezenta cauză, este necesar să se constate că, ținând cont în principal de dispozițiile regulamentului (a se vedea punctele 74-83 de mai sus), dar și de modul de redactare a Avizului din 2004 (a se vedea punctele 84 și 102 de mai sus), nici refuzul acordării cotei de import pretinse de reclamantă, nici înlocuirea cotelor de import alocate importatorilor prin cote alocate utilizatorilor nu erau imprevizibile pentru importatorii aflați în situația reclamantei. Rezultă că nici regulamentul, nici Avizul din 2004 nu excludeau posibilitatea ca justițiabilii să exprime cu suficientă certitudine eventuale îndoieli privind domeniul de aplicare sau sensul articolului 7 din regulament.

110 Având în vedere considerațiile precedente, al patrulea motiv trebuie respins.

111 Întrucât cele patru motive invocate de reclamantă în sprijinul cererii sale în anulare a actului atacat au fost respinse, această cerere trebuie declarată neîntemeiată, fără a fi necesară pronunțarea asupra excepției de inadmisibilitate ridicate de Comisie.

112 În aceste condiții, acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

113 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Comunităților Europene.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 22 mai 2007.

Grefier

Președinte

E. Coulon

J. Pirrung